

بسمه تعالی

نریشن بهیار صنعت

سال ۱۳۷۸ در یک کارگاه کوچک، چند جوان پرشور و یک محصول ساده می ساختند. ((برانکارد.)) شاید تو نگاه اول ساخت برانکارد چیز خاصی نباشه اما همون برانکارد بذر یک درخت تنومند بود. اون کارگاه با برانکارد شروع کرد و با تولید تخت‌های برقی ICU و چراغ‌های اتاق عمل به مسیرش ادامه داد تا اینکه خیلی زود بازار رو گرفت. همه چیز داشت منطقی پیش میرفت تا اینکه سال ۹۱ به تصمیم عجیب گرفته شد

مدیرای شرکت تصمیمی گرفتن که اگه اون موقع به هر مشاور اقتصادی می گفتنیهشون توسعه میکرد برن پیش یه روانپزشک اون ها تصمیم گرفته بودن تا به سراغ ساخت پیچیده‌ترین دستگاه پزشکی جهان یعنی شتاب‌دهنده خطی درمان سرطان بروند.

(فکر کنم اون موقع کتاب غورباچه ات را قورت بده رو خونده بودن)

این کار مثل این بود که بخواهید با قطعات دوچرخه، شاتل فضایی بسازید همه می گفتند غیرممکنه می گفتند پولش رو ندارید، علم فیزیک هسته‌ای می‌خواهد، اصلا دیوانگی ساختش. اما در لغت نامه بهیار صنعت، واژه نمی‌شود وجود نداشت. آن‌ها به جای چک کردن موجودی حساب بانکی، به توکل و همت تکیه کردند. هدف، پول نبود هدف شکستن انحصار درمان سرطان و نجات جان هموطنان شون بود.

پنج سال جنگ شبانه‌روزی، ۵ سال تحقیق در فیزیک، مکانیک و الکترونیک پیشرفته. و ناگهان... معجزه اتفاق افتاد. ایران صاحب تکنولوژی شتاب‌دهنده خطی بومی شد. دستگاهی که با دقت میکرونی، پرتوهای نجات‌بخش رو به تومورهای سرطانی شلیک می‌کنه. اما این پایان ماجرا نبود بلکه یک شروع بود. ساخت این دستگاه ترس رو تو دل تیم کشت

وقتی میتونیم شتاب‌دهنده رو بسازیم دیگه ساختن بقیه چیزها مثل بچه بازیه همین اعتمادبه‌نفس باعث شد امروز بهیار صنعت به یک لشکر ۴۵۰ نفره از نخبگان تبدیل یشه. حالا اونها نه تنها ملزومات رادیوتراپی مثل فانتوم آب و پرتونگار می‌سازن، بلکه سی‌تی‌اسکن ۱۶ اسلایس، پرینترهای سه‌بعدی فلزات و تجهیزات فوق‌سری بیوتکنولوژی رو هم تولید می‌کنن.

امروز در بهیار صنعت، بیش از ۱۸۰ پروژه های تک و ۸۰ محصول استراتژیک تولید می شه. که از برانکارد شروع شد